

af den sidste ærede Taler, stillet Forslag om at nægte dets Overgang til anden Behandling. Dette Forslag faldt imidlertid, og Overgangen til anden Behandling vedtoges. Saa blev der stillet Forslag om Henvi- sning til et Udvalg, og dette Forslag blev vedtaget, og saa hørte vi ikke videre til Sagen senere. Naar der nu i Aar er fremkommet et Forslag af lignende Indhold, havde jeg alligevel troet, at det navnlig med tidligere Aars, ikke det sidste Aars, Erfaringer for Øje, skulde være blevet modtaget med større Velvilje. Men det er jo ikke Tilfældet. Baade den højtærede Finansminister og den ærede sidste Taler have jo udtalt sig imod de foreliggende Forslag; jeg beklager, at det forholder sig saaledes, og jeg maa sige, at jeg kan egentlig ikke se, at de Indvendinger, der ere rettede mod Forslaget, baade af den højtærede Finansminister og af den ærede sidste Taler, ere synderlig vægtige, jeg kan ikke skønne, at de veje ret meget over for Sagens Realitet. Det har jo dog tidligere været saa, at hver Gang Staten har konverteret en større Del af sin Gæld, er der blevet vedtaget en lignende Lov som denne for at lette Adgangen til, at mange Prioriteter kunne blive omsatte til lavere Rente. Jeg behøver ikke her at minde om Loven af 1ste April 1887 oven paa Statskonverteringen af 1886 og Loven af 15de Februar 1895 oven paa Konverteringen af en betydelig Del af Statsgælden i 1894. Disse to Love kende ærede Medlemmer meget godt, saa jeg behøver ikke at dvæle ved dem, men jeg vil bare nævne, at i dette Øjeblik forekommer det mig, at der foreligger et Tilfælde ganske analogt med de to foregaaende. Nu er der foregaaet en ny Statskonvertering, og der er altsaa en lignende Grund som før til ogsaa at lette Adgangen for andre, for private, til at faa konverteret til en lavere Rente. Det er jo vitterligt nok, at Rentefoden for Øjeblikket er dalende, og der er vistnok, saa vidt jeg kan skønne, Udsigt til, at den vil dalé yderligere. Jeg vil i saa Henseende minde om Børspapirernes Stigning og minde om, at det er meget sandsynligt, at der i næste Maaned paa Grund af den sidste Konverteringslov vil komme mange større Beløb af udenlandske Penge herind,

der er altsaa Sandsynlighed for en yderligere Nedgang i Renten, og det forekommer mig, at den Betragtning, jeg her gør gældende, er fuldt tilstrækkelig Grund til et Lovforslag som dette, ganske paa samme Maade som i 1887 og 1895. Jeg kan, som sagt, ikke se, at den Modstand, der rejses derimod, har noget videre paa sig.

Jeg skal ikke komme videre ind paa at omtale det Princip, som ligger til Grund for Stempelbeskatningen. Stempelafgiftens Anvendelse er jo kun en Form for Opkrævning af Skat, idet man her kun bruger Paaklæbning af et Stempel, og jeg skal erkende, at denne Opkrævning i mange Tilfælde kan have ikke saa lidt for sig og være ikke saa lidt berettiget; men i saare mange Tilfælde er den i højeste Grad uretfærdig, og jeg tror, at her foreligger et Tilfælde, hvor næppe noget eneste Medlem af dette høje Ting alligevel vil sige, at Stempelbeskatningen er retfærdig. Stempelbeskatningen er jo fra først af, saa vidt jeg ved, ikke bleven til af Hensyn til Skatteevnen. Der blev i Holland i 1624 udsat en Præmie for den, der kunde finde paa en ny indbringende Skat, som var særlig praktisk og hensigtsmæssig uden Hensyn til Skatteevnen, og saa var der en Hollænder, som vandt Prisen ved at stille Forslag om den Stempelbeskatning, som nu er almindelig omkring i alle Lande. At den særlig i dette Tilfælde ikke har noget med Skatteevnen at gøre, haaber jeg vil erkendes, idet det ikke er Laangiveren, men Laantageren, der skal svare Skatten. Jeg skal ikke komme videre ind paa Stempelafgiftens Princip. Naar der fra den højtærede Finansministers Side og ogsaa fra den ærede sidste Taler er gjort opmærksom paa, at Lettelsen her vil blive ganske tilfældig, er der jo noget berettiget deri, men jeg kan ikke se, at dette med Tilfældigheden er nogen stærk Grund; der er dog den Bestemmelse, at disse Begunstigelser gælde kun for samme Debitor og ved Pant i samme Ejendom, gælde altsaa kun for den, som har betalt de samme Afgifter, baade Stempelafgift, Tinglæsningsgebyr o. s. v., maaske meget kort i Forvejen; fordi han nu af Hensyn til Tidsforholdene eller for den Sags Skyld af en anden Grund finder Anledning til at omsætte, konvertere sit Laan, skal han